

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 17: Een moment van stilte voor schaamte

Tegenwoordig kan ik met een gerust hart on tour met het gespuis. Niets verbaasd nog onderweg, geen uitspraak is me te gek, geen gedrag wat me nog overrompeld, geen actie wat mij het schaamrood op de kaken brengt. Als er nu in de auto wordt gesproken over kak, parrrrrraprrrru's, palaploe, vierkante billen, punie-zeer of godver nog een trekker lach ik maar mee. Niet dat ik trots ben ofzo, maar m'n schaamte is al vakkundig gesloopt, vernietigd, kapot gemaakt, dood. Je weet als ouder dat monsters nog wel eens dingen blèren in hun eerlijkheid en enthousiasme. Maar wat niemand je verteld is de momenten waarop ze dat doen, tegen wie ze dat doen en wanneer. Nu maakt het allemaal niets meer uit, kom maar op, make my day. Vroeger niet. Onvoorbereid als ik was, vol goed vertrouwen en de keurige manieren die ik ze had aangeleerd, vol hoop en trots op mijn monster ging ik op pad. Rama pakt zijn schoenen, zijn jas, zijn tasje en we gaan. *hierna volgt speltip 17*. Effe gezellig naar de stad, effe lekker weg met mijn knul, q-time met mijn vriendje. We lopen erheen en aangekomen hebben we best wat lol. Opeens ziet Rama wat, hij blijft staren, staat als een standbeeld stil. Wat dan? Hij kijkt, wacht, armen in de lucht en Boooooeeeeeeeeee een spook! Whuuut?? Papa, spookie daar boeaaaa! Echt sorry mevrouw met de burka, sorry! Rama doe normaal idioot. Dat is geen spook. Welles en Rama gaat er al boooooeee-end achteraan. Mensen kijken me aan. Ja wat? Is het kind van een maat van me. Ik schaam me dood. Rama! Hierkomen! Niet doen, mag niet. Die mevrouw draagt dat ding voor haar geloof en maken we geen grapjes over. Op het moment dat Rama achter mevrouw aanliep zag ik pas dat Rama een sandaal van hemzelf aanhad gecombineerd met de glittersandaal van z'n zus, het jasje...3x raden. Dus speltip 17, controleer uw monster alvorens u vertrekt. Erger kon niet worden na Rama zn actie dus we stappen dapper door. Onze kant op gelopen komt een kudde giechelende tienermeisjes, jaartje of 16. Rama ziet het en ik hou de lijn wat strakker, de antislipketting komt steeds meer op spanning, de meisjes naderen, Rama kijkt, de meisjes passeren PAAAAATTSSS! Op de kont van één van die meisjes..Rama kijkt, Rama lacht, Rama zegt; zozo lekker kontje hoor! Rama! Echt sorry dames, doet ie normaal nooit, echt..fucking hell, zoveel sorry. Rama gedraag je nou eens...met een kop van een boei vliegen we naar huis. Deur op slot, stroom erop, nooit meer. Onderweg weet Rama nog te vragen waarom dat kind er zo gek uitziet (down-

syndroom), roept nog 4x booooo en zegt tussen neus en lippen door tegen iemand met dwerggroei dat ie niet genoeg schoppen van zn pa heeft gehad. Rani doet dat allemaal net even anders. Die veranderd in winkels meestal in krolse katten 3.1, gaat spontaan in galop, likt aan ramen, doet auditie voor The Voice, verteld vol trots dat ze papa z'n zwans heeft gezien en verteld in geuren en kleuren dat mama een Afrikaan is (ze is hindoestaanse voor de goede orde) en als mama dan Afrikaans spreekt ze zelf niets verstaat. Mijn schaamte is stuk. Ik ken het niet meer. Soms handig, soms mis je het. Je sorry is namelijk niet zo geloofwaardig meer. Schaamte kun je ook niet faken, je kan jezelf niet rood maken op commando. Daardoor verander je automatisch in Commandeur du Terreur, je hebt namelijk niets anders meer dan dat. Je blaft de mensheid een sorry toe en terwijl knallen de laserstralen dwars door je monster heen. In gedachte verbeeld ik mij hoe mooi het behang is wanneer er een monster achterzit en moet er dan een gaatje geprikt worden zoals we dat vroeger met potjes en bijen deden. Met dat beeld in gedachte besluiten de drie haagse monsters dat ze doodsangsten uitstaan voor een vlinder, wat geniaal is in een vlindertuin. Ik ben zo blij dat ik geen schaamte meer ken. Mijn excuses zijn sindsdien verruimd en die monsters zijn van iedereen, behalve van mij. Of is dat ook een teken van schaamte. Mag ik een minuutje stilte, voor geval dat?